

## پطرس و کرنیلیوس

<sup>1</sup> و در قیصریه مردی کرنیلیوس نام بود، یوزباشی فوجی که به ایتالیانی مشهور است.<sup>2</sup> و او با تمامی اهل بیتش متقی و خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می‌داد و پیوسته نزد خدا دعا می‌کرد.<sup>3</sup> روزی نزدیک ساعت نهم، فرشته خدا را در عالم رؤیا آشکارا دید که نزد او آمده، گفت: ای کرنیلیوس!<sup>4</sup> نگاه او بر وی نیک نگریسته و ترسان گشته، گفت: چیست ای خداوند؟ به وی گفت: دعاها و صدقات تو بجهت یادگاری به نزد خدا برآمد.<sup>5</sup> اکنون کسانی به یافا بفرست و شمعون ملقب به پطرس را طلب کن<sup>6</sup> که نزد دباغی شمعون نام که خانهاش به کناره دریا است، مهمان است. او به تو خواهد گفت که، تو را چه باید کرد.<sup>7</sup> و چون فرشته‌ای که به وی سخن می‌گفت غایب شد، دو نفر از نوکران خود و یک سپاهی متقی از ملازمان خاص خویشان را خوانده،<sup>8</sup> تمامی ماجرا را بدیشان باز گفته، ایشان را به یافا فرستاد.

<sup>9</sup> روز دیگر چون از سفر نزدیک به شهر می‌رسیدند، قریب به ساعت ششم، پطرس به بام خانه برآمد تا دعا کند.<sup>10</sup> و واقع شد که گرسنه شده، خواست چیزی بخورد. اما چون برای او حاضر می‌کردند، بیخودی او را رخ نمود.<sup>11</sup> پس آسمان را گشاده دید و طرفی را چون چادری بزرگ به چهار گوشه بسته، به سوی زمین آویخته بر او نازل می‌شود،<sup>12</sup> که در آن هر قسمی از دواب و وحوش و حشرات زمین و مرغان هوا بودند.<sup>13</sup> و خطابی به وی رسید که: ای پطرس، برخاسته، ذبح کن و بخور.<sup>14</sup> پطرس گفت: حاشا، خداوند، زیرا چیزی ناپاک یا حرام هرگز نخورده‌ام.<sup>15</sup> بار دیگر خطاب به وی رسید که: آنچه را خدا پاک کرده است، تو حرام مخوان.<sup>16</sup> و این سه مرتبه واقع شد که در ساعت آن طرف به آسمان بالا برده شد.

<sup>17</sup> و چون پطرس در خود بسیار متخیر بود که این رؤیایی که دید چه باشد، ناگاه فرستادگان کرنیلیوس خانه شمعون را تفحص کرده، بر درگاه رسیدند،<sup>18</sup> و ندا کرده: می‌رسیدند که شمعون معروف به پطرس در اینجا منزل دارد؟<sup>19</sup> و چون پطرس در رؤیا تفکر می‌کرد، روح وی را گفت: اینک، سه مرد تو را

## الرّسول بطرس وفائد المنة كورنيليوس

<sup>1</sup> وَكَانَ فِي قَيْصَرِيَّةَ رَجُلٌ، اسْمُهُ كَرْنِيلْيُوسُ، قَائِدٌ مِئَةٍ مِنَ الْكَيْتِيَّةِ الَّتِي تُدْعَى الْإِيطَالِيَّةَ، وَهُوَ تَقِيٌّ وَخَائِفٌ لِلَّهِ مَعَ جَمِيعِ بَيْتِهِ يَصْنَعُ حَسَنَاتٍ كَثِيرَةً لِلشَّعْبِ وَبُصْطِي إِلَى اللَّهِ فِي كُلِّ جِينٍ.<sup>3</sup> فَرَأَى ظَاهِرًا فِي رُؤْيَا تَحَوُّ السَّاعَةِ الثَّاسِيَةِ مِنَ النَّهَارِ مَلَكَاً مِنَ اللَّهِ دَاخِلاً إِلَيْهِ وَقَائِلاً لَهُ: يَا كَرْنِيلْيُوسُ،<sup>4</sup> فَلَمَّا سَخَّصَ إِلَيْهِ وَدَخَلَهُ الْخَوْفُ قَالَ: مَاذَا يَا سَيِّدُ؟ فَقَالَ لَهُ: صَلَوَاتُكَ وَصَدَقَاتُكَ صَعِدَتْ تَذْكَاراً أَمَامَ اللَّهِ.<sup>5</sup> وَالْآنَ أُرْسِلُ إِلَى يَاقَا رَجَلاً وَاسْتَدْعُ سِمْعَانَ، الْمُقْلَبَ بَطْرُسَ، إِنَّهُ تَارِلٌ عِنْدَ سِمْعَانَ، رَجُلٌ دَبَّاحٌ، بَيْنَهُ عِنْدَ النَّحْرِ، هُوَ يَقُولُ لَكَ مَاذَا يَبْغِي أَنْ تَفْعَلَ.<sup>7</sup> فَلَمَّا انْطَلَقَ الْمَلَكَ الَّذِي كَانَ يُكَلِّمُ كَرْنِيلْيُوسَ تَادَى اثْنَيْنِ مِنْ خُدَامِهِ وَعَسْكَرِيَّاتٍ تَقِيَّاتٍ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا يُلَارِمُوهُ<sup>8</sup> وَأَخْبَرَهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ وَأُرْسَلَهُمْ إِلَى يَاقَا.

## المسيح يوحى لبطرس البشارة للأمة

<sup>9</sup> ثُمَّ فِي الْعَدَدِ، فِيمَا هُمْ يُسَافِرُونَ وَيَقْتَرِبُونَ إِلَى الْمَدِينَةِ، صَعِدَ بَطْرُسُ عَلَى السَّطْحِ لِيُصَلِّيَ تَحَوُّ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ،<sup>10</sup> فَجَاعَ كَثِيراً وَاشْتَهَى أَنْ يَأْكُلَ، وَبَيْنَمَا هُمْ يَهْتَبُونَ لَهُ وَقَعَتْ عَلَيْهِ عَيْنُهُ.<sup>11</sup> فَرَأَى السَّمَاءَ مَفْتُوحَةً وَإِنَاءً تَارِلاً عَلَيْهِ مِثْلَ مَلَأَةٍ عَظِيمَةٍ مَرْبُوطَةٍ بِأَرْبَعَةِ أَطْرَافٍ وَمُدْلَاةٍ عَلَى الْأَرْضِ،<sup>12</sup> وَكَانَ فِيهَا كُلُّ دَوَابِّ الْأَرْضِ وَالْوُحُوشِ وَالزَّحَاقَاتِ وَطُيُورِ السَّمَاءِ.<sup>13</sup> وَصَارَ إِلَيْهِ صَوْتُ: قُمْ، يَا بَطْرُسُ، اذْبَحْ وَكُلْ. فَقَالَ بَطْرُسُ: كَلَّا، يَا رَبُّ، لِأَنِّي لَمْ أَكُلْ قَطُّ شَيْئاً ذَسِئاً أَوْ تَجِساً.<sup>15</sup> فَصَارَ إِلَيْهِ أَيْضاً صَوْتُ ثَانِيَةً: مَا طَهَّرَهُ اللَّهُ لَا تُدَسِّسُهُ أَنْتَ.<sup>16</sup> وَكَانَ هَذَا عَلَى ثَلَاثِ مَرَّاتٍ ثُمَّ ارْتَفَعَ الْإِنَاءُ أَيْضاً إِلَى السَّمَاءِ.

<sup>17</sup> وَإِذْ كَانَ بَطْرُسُ يَرْتَابُ فِي نَفْسِهِ، مَاذَا عَيْسَى أَنْ تَكُونَ الرُّؤْيَا الَّتِي رَأَاهَا، إِذَا الرِّجَالُ الَّذِينَ أُرْسَلَهُمْ كَرْنِيلْيُوسُ، كَانُوا قَدْ سَأَلُوا عَنْ بَيْتِ سِمْعَانَ وَوَقَفُوا عَلَى الْبَابِ<sup>18</sup> وَتَادَوْا يَسْتَعِجِرُونَ: هَلْ سِمْعَانُ، الْمُقْلَبُ بَطْرُسَ، تَارِلٌ هُنَاكَ؟<sup>19</sup> وَبَيْنَمَا بَطْرُسُ مُتَفَكِّرٌ فِي الرُّؤْيَا، قَالَ لَهُ الرُّوحُ: هَؤُلَاءِ ثَلَاثَةُ رَجَالٍ يَطْلُبُونَكَ.<sup>20</sup> لَكِنْ قُمْ وَانْزِلْ وَادْهَبْ مَعَهُمْ غَيْرَ مُرْتَابٍ فِي شَيْءٍ لِأَنِّي أَنَا قَدْ أُرْسَلْتُهُمْ.<sup>21</sup> فَتَرَلَّ بَطْرُسُ إِلَى الرِّجَالِ الَّذِينَ أُرْسَلَهُمْ إِلَيْهِ كَرْنِيلْيُوسَ وَقَالَ: هَا أَنَا الَّذِي تَطْلُبُونَهُ، مَا هُوَ السَّبَبُ الَّذِي حَصَرْتُمْ لَأَجْلِهِ؟ فَقَالُوا: إِنَّ كَرْنِيلْيُوسَ، قَائِدٌ مِئَةٍ، رَجُلًا بَارًّا وَخَائِفًا لِلَّهِ وَمَسْهُوداً لَهُ مِنْ كُلِّ

أَمَّةُ الْيَهُودِ، أَوْحَى إِلَيْهِ بِصَلَاةٍ مُقَدَّسَةٍ أَنْ يَسْتَدْعِيَكَ إِلَى بَيْتِهِ وَيَسْمَعَ مِنْكَ كَلَامًا.<sup>23</sup> قَدْعَاهُمْ إِلَى دَاخِلٍ وَأَصَافَهُمْ، ثُمَّ فِي الْعَدِّ حَرَجَ بَطْرُسُ مَعَهُمْ وَأَتَاسَ مِنَ الْإِخْوَةِ الَّذِينَ مِنْ يَاقَا رَاقِفُوهُ.

### الرَّسُولُ بطرس عند قائد المئة

<sup>24</sup> وَفِي الْعَدِّ دَخَلُوا قَيْصَرِيَّةً. وَأَمَّا كَرْنِيلْيُوسُ فَكَانَ يَسْتَظِرُّهُمْ وَقَدْ دَعَا أُنُسَبَاءَهُ وَأَصْدِقَاءَهُ الْأَقْرَبِينَ.<sup>25</sup> وَلَمَّا دَخَلَ بَطْرُسُ اسْتَقْبَلَهُ كَرْنِيلْيُوسُ وَسَجَدَ وَاقْعَا عَلَى قَدَمَيْهِ.<sup>26</sup> فَأَقَامَهُ بَطْرُسُ قَائِلًا: قُمْ، أَنَا أَيْضًا إِنْسَانٌ. ثُمَّ دَخَلَ وَهُوَ يَتَكَلَّمُ مَعَهُ وَوَجَدَ كَثِيرِينَ مُجْتَمِعِينَ.<sup>28</sup> فَقَالَ لَهُمْ: أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ كَيْفَ هُوَ مُحَرَّرٌ عَلَيَّ رَجُلٌ يَهُودِيٌّ أَنْ يَلْتَصِقَ بِأَحَدٍ أَجْنَبِيٍّ أَوْ يَأْتِيَ إِلَيْهِ. وَأَمَّا أَنَا فَقَدْ أَرَانِي اللَّهُ أَنْ لَا أَقُولَ عَنْ إِنْسَانٍ مَا إِنَّهُ دَنَسُ أَوْ تَجَسُّسُ.<sup>29</sup> فَلِذَلِكَ جِئْتُ مِنْ دُونِ مُتَاقَصَةٍ إِذْ اسْتَدْعَيْتُمُونِي، فَاسْتَحْيِرْكُمْ: لَأَيَّ سَبَبٍ اسْتَدْعَيْتُمُونِي؟<sup>30</sup> فَقَالَ كَرْنِيلْيُوسُ: مُنْذُ أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ إِلَى هَذِهِ السَّاعَةِ كُنْتُ صَائِمًا. وَفِي السَّاعَةِ الثَّاسِعَةِ كُنْتُ أَصْلِي فِي بَيْتِي وَإِذَا رَجُلٌ قَدْ وَقَفَ أَمَامِي يَلْبَاسَ لَامِعٍ.<sup>31</sup> وَقَالَ: يَا كَرْنِيلْيُوسُ، سَمِعْتُ صَلَاتَكَ وَذَكَرْتُ صَدَقَاتِكَ أَمَامَ اللَّهِ.<sup>32</sup> فَأَرْسِلْ إِلَى يَاقَا وَاسْتَدْعِ سِمْعَانَ، الْمُلَقَّبَ بِطْرُسَ، إِنَّهُ تَارِلُ فِي بَيْتٍ سَمْعَانُ، رَجُلٌ دَبَّاعٌ، عِنْدَ الْبَحْرِ، فَهُوَ مَتَى جَاءَ يَكَلِّمُكَ.<sup>33</sup> فَأَرْسَلْتُ إِلَيْكَ خَالًا، وَأَنْتَ فَعَلْتَ حَسَنًا إِذْ جِئْتَ. وَالآنَ تَحْنُ جَمِيعًا خَاصِرُونَ أَمَامَ اللَّهِ لِنَسْمَعَ جَمِيعَ مَا أَمَرَكَ بِهِ اللَّهُ.

<sup>34</sup> فَفَتَحَ بَطْرُسُ فَاهُ وَقَالَ: بِالْحَقِّ أَنَا أَجِدُ أَنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ الْوُجُوهَ، بَلْ فِي كُلِّ أَمَّةٍ الَّذِي يَتَّقِيهِ وَيَصْنَعُ الْبِرَّ مَقْبُولٌ عِنْدَهُ.<sup>36</sup> الْكَلِمَةُ الَّتِي أَرْسَلَهَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ يُبَشِّرُ بِالسَّلَامِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ، هَذَا هُوَ رَبُّ الْكُلِّ.<sup>37</sup> أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْأَمْرَ الَّذِي صَارَ فِي كُلِّ الْيَهُودِيَّةِ مُبْدِنًا مِنَ الْجَلِيلِ، بَعْدَ الْمَعْمُودِيَّةِ الَّتِي كَرَّرَ بِهَا يُوَحْنَّا، يَسُوعُ، الَّذِي مِنَ النَّاصِرَةِ، كَيْفَ مَسَحَهُ اللَّهُ بِالرُّوحِ الْقُدُسِ وَالْقُوَّةِ، الَّذِي جَالَ يَصْنَعُ خَيْرًا وَيَشْفِي جَمِيعَ الْمُسْتَطَلِّ عَلَيْهِمْ إِنْ لَيْسَ لَآنَ اللَّهَ كَانَ مَعَهُ.<sup>39</sup> وَتَحْنُ شُهُودٌ بِكُلِّ مَا فَعَلَ فِي كُورَةِ الْيَهُودِيَّةِ وَفِي أُورُشَلِيمَ، الَّذِي أَيْضًا قَتَلُوهُ مُعَلِّقِينَ إِيَّاهُ عَلَى حَسْبَةِ.<sup>40</sup> هَذَا أَقَامَهُ اللَّهُ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ وَأَعْطَى أَنْ يَصِيرَ طَاهِرًا،<sup>41</sup> لَيْسَ لِجَمِيعِ الشَّعْبِ، بَلْ لِشُهُودِ سَبَقِ اللَّهِ فَاتَّحَبَّهُمْ، لَنَا تَحْنُ، الَّذِينَ أَكَلْنَا وَشَرَبْنَا مَعَهُ بَعْدَ قِيَامَتِهِ مِنَ الْأَمْوَاتِ.<sup>42</sup> وَأَوْصَاتَا أَنْ تَكْرَّرَ لِلشَّعْبِ وَتَشْهَدَ بَأَنَّ هَذَا هُوَ الْمُعَيَّنُ مِنَ اللَّهِ دَيَانًا لِلْأَحْيَاءِ

مى طلبند.<sup>20</sup> پسبرخاسته، پایین شو و همراه ایشان برو و هیچ شک مبر زیرا که من ایشان را فرستادم.<sup>21</sup> پس بطرس نزد آنانى که کرنیلیوس نزد وی فرستاده بود، پایین آمده، گفت: اینک، منم آن کس که مى‌طلبید. سبب آمدن شما چیست؟<sup>22</sup> گفتند: کرنیلیوس یوزباشی، مرد صالح و خداترس و نزد تمامی طایفه یهود نیک‌نام، از فرشته مقدس الهام یافت که تو را به خانه خود بطلب و سخنان از تو بشنود.<sup>23</sup> پس ایشان را به خانه برده، مهمانی نمود. و فردای آن روز بطرس برخاسته، همراه ایشان روانه شد و چند نفر از برادران یافا همراه او رفتند.

<sup>24</sup> روز دیگر وارد قیصریه شدند و کرنیلیوس خویشان و دوستان خاص خود را خوانده، انتظار ایشان می‌کشید.<sup>25</sup> چون بطرس داخل شد، کرنیلیوس او را استقبال کرده، بر پایهایش افتاده، پرستش کرد.<sup>26</sup> اما بطرس او را برخیزانیده، گفت: برخیز، من خود نیز انسان هستم.<sup>27</sup> و با او گفت گوکنان به خانه درآمده، جمعی کثیر یافت.<sup>28</sup> پس بدیشان گفت: شما مطلع هستید که مرد یهودی را با شخص اجنبی معاشرت کردن یا نزد او آمدن حرام است. لیکن خدا مرا تعلیم داد که هیچ‌کس را حرام یا نجس نخوانم.<sup>29</sup> از این جهت به مجرّد خواهش شما بیت اَمَلْ آمدم و الحال می‌پرسم که از برای چه مرا خواسته اید.<sup>30</sup> کرنیلیوس گفت: چهار روز قبل از این، تا این ساعت روزه‌دار می‌بودم؛ و در ساعت نهم در خانه خود دعا می‌کردم که ناگاه شخصی با لباس نورانی پیش من بایستاد<sup>31</sup> و گفت: ای کرنیلیوس، دعای تو مستجاب شد و صدقات تو در حضور خدا یادآور گردید.<sup>32</sup> پس به یافا بفرست و شمعون معروف به بطرس را طلب نما که در خانه شمعون دَبَّاع به کناره دریا مهمان است. او چون بیاید با تو سخن خواهد راند.<sup>33</sup> پس بیت اَمَلْ نزد تو فرستادم و تو نیکو کردی که آمدی. الحال همه در حضور خدا حاضرم تا آنچه خدا به تو فرموده است بشنوم.

<sup>34</sup> بطرس زبان را گشوده، گفت: فی‌الحقیقت یافته‌ام که خدا را نظر به ظاهر نیست،<sup>35</sup> بلکه از هر امتی، هر که از او ترسد و عمل نیکو کند، نزد او مقبول گردد.<sup>36</sup> کلامی را که نزد بنی‌اسرائیل فرستاد، چونکه به وساطت عیسی مسیح که خداوند همه است به

وَالْأَمْوَاتِ. <sup>43</sup> لَهُ يَشْهَدُ جَمِيعُ الْأَنْبِيَاءِ، أَنَّ كُلَّ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ  
يَتَّالُ بِاسْمِهِ عُفْرَانَ الْخَطَايَا.  
<sup>44</sup> فَبَيْنَمَا پطرسُ يَتَكَلَّمُ بِهَذِهِ الْأُمُورِ خَلَّ الرُّوحُ الْقُدُسُ  
عَلَى جَمِيعِ الَّذِينَ كَانُوا يَسْمَعُونَ الْكَلِمَةَ. <sup>45</sup> فَانْدَهَشَ  
الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ مِنْ أَهْلِ الْخِتَانِ، كُلُّ مَنْ جَاءَ مَعَ  
پطرسَ، لِأَنَّ مَوْهَبَةَ الرُّوحِ الْقُدُسِ قَدْ انْسَكَبَتْ عَلَى  
الْأُمَّمِ أَيْضًا، <sup>46</sup> لِأَنَّهُمْ كَانُوا يَسْمَعُونَهُمْ يَتَكَلَّمُونَ بِاللِّسَانِ  
وَيُعْظَمُونَ اللَّهَ. حِينَئِذٍ قَالَ پطرسُ: <sup>47</sup> أَتَرَى يَسْتَطِيعُ أَحَدٌ  
أَنْ يَمْنَعَ الْمَاءَ حَتَّى لَا يَعْتَمِدَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ قَبِلُوا الرُّوحَ  
الْقُدُسَ كَمَا نَحْنُ أَيْضًا؟ <sup>48</sup> وَأَمَرَ أَنْ يَعْتَمِدُوا بِاسْمِ الرَّبِّ.  
حِينَئِذٍ سَأَلُوهُ أَنْ يَمَكُتَ أَيْمَانًا.

سلامتی بشارت می‌داد، <sup>37</sup> آن سخن را شما می‌دانید که  
شروع آن از جلیل بود و در تمامی یهودیه منتشر شد،  
بعد از آن تعمیدی که یحیی بدان موعظه  
می‌نمود، <sup>38</sup> یعنی عیسی ناصری را که خدا او را چگونه  
به روح القدس و قوّت مسح نمود که او سیر کرده،  
اعمال نیکو بجا می‌آورد و همه مقهورین ابلیس را شفا  
می‌بخشید زیرا خدا با وی می‌بود. <sup>39</sup> و ما شاهد هستیم  
بر جمیع کارهایی که او در مرزبوم یهود و در اورشلیم  
کرد که او را نیز بر صلیب کشیده، گشتند. <sup>40</sup> همان کس  
را خدا در روز سوم برخیزانیده، ظاهر ساخت، <sup>41</sup> لیکن  
نه بر تمامی قوم بلکه بر شهودی که خدا پیش  
برگزیده بود، یعنی مایانی که بعد از برخاستن او از  
مردگان با او خورده و آشامیده‌ایم. <sup>42</sup> و ما را مأمور  
فرمود که به قوم موعظه و شهادت دهیم بدین که خدا  
او را مقرر فرمود تا داور زندگان و مردگان باشد. <sup>43</sup> و  
جمیع انبیا بر او شهادت می‌دهند که هر که به وی  
ایمان آوَرَد، به اسم او آمرزش گناهان را خواهد یافت.  
<sup>44</sup> این سخنان هنوز بر زبان پطرس بود که روح القدس  
بر همه آنانی که کلام را شنیدند، نازل شد. <sup>45</sup> و مؤمنان  
از اهل ختنه که همراه پطرس آمده بودند، در حیرت  
افتادند از آنکه بر امت‌ها نیز عطای روح القدس افاضه  
شد، <sup>46</sup> زیرا که ایشان را شنیدند که به زبانها متکلم  
شده، خدا را تمجید می‌کردند. <sup>47</sup> آنگاه پطرس گفت: آیا  
کسی می‌تواند آب را منع کند، برای تعمید دادن اینانی  
که روح القدس را چون ما نیز یافته‌اند؟ <sup>48</sup> پس فرمود تا  
ایشان را به نام عیسی مسیح تعمید دهند. آنگاه از او  
خواهش نمودند که روزی چند توقف نماید.